

Vinohradníci

V evanjeliu Mk.12:1-12, je napísané: „Potom začal im hovoriť v podobenstvách: Jeden človek vysadil vinicu, ohradil ju, vykopal v nej lis, vystavil vežu, potom prenajal vinicu vinohradníkom a odcestoval. V čas oberačky poslal k vinohradníkom sluhu, aby prevzal od vinohradníkov (podiel) z úrody vinice. Oni ho však chytili, zbili a pustili naprázdno. Nato poslal k nim iného sluhu, ale tomu prebili hlavu a zneuctili ho. Zase poslal iného, ale toho zabil. A mnohých iných (poslal); z tých niektorých zbili, iných zase zabil. Mal ešte jediného milovaného syna; napokon toho poslal k nim a myslel si: Syna môjho budú sa ostýchať. Ale vinohradníci si povedali: Toto je dedič, podťe, zabime ho, a naše bude dedičstvo. Chytili ho teda, zabili a vyhodili z vinice. Čo urobí pán vinice? Príde, zahubí vinohradníkov a vinicu prenajme iným. Či ste nečítali Písmo: Kameň, ktorý zavrhl staviteľa, stal sa kameňom uholným; Pán to urobil, a je to divné v našich očiach. I hľadeli Ho chytiť, ale sa báli zástupu. Porozumeli totiž, že o nich hovoril to podobenstvo. Preto opustiac Ho, odišli.“

Pán Ježiš začal od istej chvíle a po určitých udalostiach hovoriť v podobenstvách. Porozumieť podobenstvám nebolo ľahké a ani samozrejmé. Nebolo dané každému, aby podobenstvu porozumel. Túto výsadu mali a majú aj do dnes iba, Ježišovi učeníci. Toto podobenstvo, ktoré sme si tu práve prečítali, ale bolo veľmi jasné a zrozumiteľné. Pisateľ evanjelia to aj potvrdzuje slovami: „Porozumeli totiž, že o nich hovoril to podobenstvo,“ z toho je teda jasné, že všetko dobre pochopili. «Porozumieť to je to čo Pán práve od nich, ale aj teraz od nás vyžaduje», aby ľudia pochopili v pravej chvíli to, čo im je na úžitok. To je Božím cieľom, aby sme boli dobre informovaní a aby sme dobre všetko to, čo je nám na úžitok čo najlepšie porozumeli. Toto »všetko«, zdôrazňujem, čo je nám na úžitok a Jemu na slávu a pre spoločne blahoslavenstvo. Táto pravda sa dá vyrozumiť z Písma svätého preto, lebo takto Boh koná a takto hovorí aj Pán Ježiš aj sám o sebe. Napríklad:

„Ale aby ste »vedeli«, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi, - povedal ochmutému: - Hovorím ti: Vstaň; vezmi si nosidlá a choď domov!“ (Lk.5:24).

Pán Ježiš prišiel na zem, aby spasil a zachránil /Jn.3:17/, pri Jeho pôsobení, tu na zemi konal a hovoril tak, aby Mu ľudia porozumeli a mali sa dobre. Odpustenie hriechov, znamenal pokoj v srdci a duši, pokoj a zmierenie s Bohom čo je vyústením do »blahoslavenstva«-radosti a šťastného zdravého života. Preto uzdravil nemocného práve takým spôsobom a takým prejavom, aký bol pre zúčastnených a registrujúcich zázrak uzdravenia a aj pre samého uzdraveného to naj... najlepšie.

Pomerne rýchly a celkový pohľad na prečítané, nám dáva zmysel pre jedinca, ale aj pre spoločnosť a je v tom, «že prišiel Pán Ježiš tu na zem, dal nám všetko čo potrebujeme, ale sme Ho neprijali, znevážili, ba až zabili – vytreli Ho z ľudskej existencie. Preto prenáša svoju milosť a požehnanie na niekoho iného. Potom dá tomu „inému“ tú milosť, lásku a spoločnosť s Nim, z ktorého treba vykázať výsledok snaženia». Tento zmysel je aplikovateľný na spoločnosti veriacich, na jednotlivé národy aj rodiny. Je to dobré porozumenie a prinesie aj ovocie požehnaní a život večný - keď splníme podmienku - Pána Ježiša prijímame za Pána a Spasiteľa pre náš život. Na druhej strane je to hrozné, keď ľudia konajú tak, že aj porozumeli, ale sa odvrátili. Tým odsúdili samých seba a tým pohrdli milosťou Božou. Výsledok je strašný a končí vo večnom utrpení a trápení. Toto poznanie má nadčasovú a večnú hodnotu.

Ak sa zamýšľame nad skutočnosťou, kedy, kde a komu to Pán Ježiš hovorí, takto poslucháči - najmä učeníci pochopili do hĺbky a napriek tomu konali protichodne s tým čo od nich Pán Ježiš vyžadoval. Z prečítaného textu možno porozumieť, že im Pán Ježiš hovorí toto podstatné:

1/. Boh si vás porodil - utvoril ako národ. /Je tu vyjadrený proces Božieho konania od Jáкова až po 40 ročné putovanie púšťou/.

2/. Boh vám dal zem do obhospodárenia. /Kanaán, obsadil, zem si rozdelili a obrábali - žili z nej a na nej, viď Jozua/.

3/. Boh posielal k vám sudcov, kráľov a prorokov, ale vy ste sa k nim nesprávali tak ako ste sa správať mali - neprijali ste ich ba aj mnohých z nich ste usmrtili.

4/. Boh Otec napokon poslal aj Mňa Syna, usmríte Ma a si budete myslieť, že odtiaľ je zem naša a vládeme si tak ako chceme. Pán toto interpretuje tak, ako by to už bola hotová a skutočná udalosť. Dôvod? Tak to je o vás už prorokované, teda tak sa to aj stane.

5/. Nemýľte sa! Tak toto teda nebude, zem a všetko dá Boh iným nájomníkom!

Tým Pán Ježiš reč ukončil, pretože tí čo sa ich to bytostne týkalo sa odvrátili a odišli. Toto je dôkaz toho, že táto reč bola priama a cielená pre Izraelský národ a hlavne pre jeho duchovných vodcov. Z toho vychádzajúce vyrozumieme prvoradý a hlavný význam toho, čo Pán Ježiš hovoril v tomto tu prečítanom podobenstve. Prišiel do svojho a medzi svojich, ale oni Ho neprijali:

„Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali.“ (Jn.1:11).

Vydáva o tom svedectvo evanjelista Ján. Vyjadruje to krátkou, ale vecne presnou vetou. Práve toto Pán Ježiš vytyka v tej chvíli duchovným vodcom Izraela. Žiaľ títo reagujú na to negatívne, úplne nepriateľsky a sebecky. Napokon keď sledujeme dejiny spásy tak vidíme, že to čo vyjadrujeme vo štyroch bodoch vyššie uvedených sa naplnilo do bodky a do písmenka.

Izrael v skutočnosti neprijal Syna Božieho, nesie a niesol zodpovednosť za Jeho strašnú bolestnú a potupnú smrť na kríži. Boh na tomto národe vykonal to čo predpovedal. Možno sa dá ešte zamyslieť aj nad možnosťou »keby«, ale to nemá veľký význam.

Dôležitejšie sú aktá: A/ Boh hovoril jasnou rečou, poučil a varoval.

B/ Človek neprijal a vzoprel sa napriek tomu, že porozumel.

C/ Boh vykonal podľa svojho rozhodnutia - presne podľa toho ako to povedal:

„Príde, zahubí vinohradníkov a vinicu prenajme iným.“ Pán zasiahol tak, že Izrael ako štátne zriadenie zanikol a zem bola daná do rúk „iných.“ Výsledok hospodárenia v zemi Izrael bol hrozný. Spisovateľ Mark Twain pri svojej návšteve vtedajšej Palestíny sa nad výzorom tejto krajiny zhrozil. Nič pekné o nej nenapísal. Dnes je tu znovu štát Izrael, za zelenala a rozkvitla púšť, alebo spustošené mestá a krajina sa obnovili. Izrael sa teda navrátil do svojej zeme a založil svoj štát.

»Vinicu«je možné tu porozumieť ako skutočnú zem.

Z toho čo však Pán Ježiš hovoril izraelským duchovným vodcom jasne vyplýva, že tu ide práve o tú duchovnú oblasť v spojení so slovom „vinica.“ Koniec koncov dejiny tak pokračovali pod taktovkou Ježiša Krista, a vzniklo nové spoločnosť veriacich

= Cirkev, z rôznych národov a národností z - pohanov. Úlohu zvest' evanjelia niesť do sveta a všetkým ľuďom prešla na Cirkev z pohanov. Stalo sa toto:

„Dal som sa hľadať tým, čo sa na mňa nepýtali, dal som sa nájsť tým, čo ma nehľadali. Národu, ktorý nevzýval moje meno, povedal som: Tu som, tu som!“ (Iz.65:1).

Je to Božia réžia a Boží zámer, že je tu dnes spoločenstvo znovuzrodených a spasených ľudí z rôznych národov a národností. Zdá sa nám to divné, ale bol to Boží zámer, ktorý sa stal skutočnosťou! Apoštol Pavol nám k tomu hovorí ešte aj toto:

„Lebo aby ste si nenamýšľali, bratia, nechcem, aby ste nepoznali tajomstvo, že časť Izraela stala sa zatvrdilou dovtedy, kým nevojde plnosť pohanov. A tak celý Izrael bude spasený, ako je napísané: Príde zo Siona vysloboditeľ, odvráti bezbožnosť od Jáкова; a to bude moja zmluva s nimi, keď im snímem hriechy. Podľa evanjelia sú síce nepriatelia pre vás, ale podľa vyvolenia (sú) milovaní - pre otcov. Lebo Boh nelutuje dary milosti a povolanie. Ako ste totiž vy kedysi neposlúchali Boha, a teraz dostalo sa vám milosrdenstva pre ich neposlušnosť, tak aj oni teraz neposlúchli, aby pre milosrdenstvo, ktoré sa vám stalo, aj im dostalo sa teraz milosrdenstva. Lebo zavrel Boh všetkých do neposlušnosti, aby sa nad všetkými zmiloval. Ó, hĺbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho. Ved' kto poznal myseľ Pánovu, alebo kto Mu bol radcom? Alebo kto prv dal Jemu, aby mu bolo treba odplatiť? Lebo z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu sláva naveky. Amen.“ (Rm.11:25-36).

Realizácia Božieho plánu teda šla cez „zatvrdnutie časti Izraela, kým nevojde plnosť pohanov.“ Z toho nám už je niečo jasnejšie to prečo sa práve tak správal izraelský národ a jeho duchovné vedenie. Je to preto, aby sme boli spasení, my, tí »iní« nájomníci a v duchovnom vinohrade hospodárili. Tí prví nájomníci zlyhali, čo tí druhí? Otázka sa vinára z textu apoštola Pavla, pretože je tu výrok: „Príde zo Siona vysloboditeľ, odvráti bezbožnosť od Jáкова; a to bude moja zmluva s nimi, keď im snímem hriechy.“

Pán Ježiš ukončil svoju reč tak, akoby uťal. Je však pravdou, že udalosti majú mať pokračovanie, to vyplýva nielen z Pavlovho textu, ale aj z iných častí svätého Písma. Potom tí »iní« hospodári ako ukončia svoje pôsobenie? Či aj oni budú musieť vydať počet keď príde znova Pán Ježiš? Keď príde odvrátiť bezbožnosť s hriešneho „Jáкова“ – Izraela? Z čoho a aký budú vydávať počet tí »iní«, nuž - zo svojho pôsobenia! Ako pripravili svoj zbor, svoje okolie na to, že Pán Ježiš príde znova. Príde s jasným cieľom a zámerom »odvráti bezbožnosť od Jáкова«. Príde, aby jednal a konal zo svojim vyvoleným národom. V tom spočíva úloha tých »iných«, spolupôsobiť a byť aktívni v Božom pláne a v Božích zámeroch. Je tu mnoho usilovnej duchovnej práce. Počnúc modlitbami za pravdivým poznaním, modlitbami za možnosti šírenia a kázania poznaného a za prijatie pravdy o Ježišovi Kristovi, Jeho národe, o Jeho Cirkvi, aj o Jeho kráľovstve. Amen. /zam/.